

РЕШЕНИЕ

№ 24327

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10956** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на Дружество по ЗЗД (Д.) „Г. 11“ ЕИК[ЕИК], чрез съдружниците в него „ЛОКСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КАЛАСТЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. №1, ет. 3, ап. 6 и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 12, чрез адв. М. Т., срещу Ревизионен акт №Р-22221521006770-091-001/13.12.2022 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и Н. Ц. Р. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1220 от 24.08.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ДОДОП) [населено място], относно установени задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за периода 2020 г. в размер на 50,91 лв., ведно с лихви за забава в размер на 8,80 лв. (молба от 18.03.2024 г. на ответника на л.111) и по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 19 228,14 лв., ведно с лихви за забава в размер на 2 855,69 лв. за периодите от м. 01.2021 г. до м. 10.2021 г., или общо в размер на 22 143.54 лв.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на закона и съществени процесуални нарушения. Оспорва се твърдението, че в хода на ревизията не са представени оригинални първични и вторични счетоводни документи. Твърди се наличие на редовно водено счетоводство. Поддържа, че с възражението срещу РД са представени доказателства относно основанието за получени преводи по банкова сметка, а именно в изпълнение на задължения на клиенти по сключени договори за продажба на стоки, независимо дали платец е купувачът или трето лице. Банковите документи също съдържали данни за документа, по който се извършва плащане, а понякога и задължено

лице. Като причина за констатираните от приходните органи плащания сочи, че понякога като платец е посочен управителят на юридическо лице или наличието на роднинска връзка между физически лица, като навежда конкретни примери. Изложеното навеждало на незадълбочено разглеждане на доказателствата в хода на ревизията. Банковите преводи изцяло кореспондирали с издадените от ревизираното лице фактури при съвпадение с периода и размера на задължението. Претендира са отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] оспорва жалбата, чрез юрк. Г. Претендира юрисконсултско възнаграждение в писмени бележки от 24.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2221521006770-020-001 от 02.12.2021 г., издадена от В. А. В. – началник сектор „Ревизии“ в ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Д. „Г. 11“ за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периода от 02.07.2020 г. до 31.12.2020 г. и по ЗДДС за данъчни периоди от 18.11.2020г. до 31.10.2021 г., в 3-месечен срок от връчване на ЗВР на 01.03.2022 г., т.е. в срок до 01.06.2022 г. Със ЗИЗВР от 27.05.2022 г. срокът на ревизията е удължен с два месеца – до 01.08.2022 г., съгласно чл.114, ал.2 от ДОПК. ЗВР и ЗИЗВР са издадени във формата по чл.113, ал.1 от ДОПК и са връчени на ревизираното лице по електронен път.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от раздел I, т.2 на представена от ответника Заповед № РД-01-128 от 18.02.2022 г., с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на В. А. В., в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 и чл.119, ал.2 ДОПК.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представени от ответника удостоверения от доставчика на електронни услуги на л.14-19 от делото, както и на електронен носител CD, поради което съдът приема, че документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи (КЕП). Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 2221521006770-092-001/25.08.2022 г. Подаденото възражение е прието за частично основателно.

Ревизията приключва с РА №Р-2221521006770-091-001/13.12.2022 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и Н. Ц. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Установено е при ревизията, че основната дейност на жалбоподателя е търговия с интериорни и входни врати, каси на врати и декоративни фолиа.

I. Относно установените задължения по ЗДДС:

1. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за м. 04.2021 г. е начислен ДДС в размер на 4 866,67 лв. във връзка с внесени суми по банковите сметки на задълженото лице в размер на 29 200,00 лв. от Д. Ж. Ж., с основание „захранване на сметка“. При проверка в информационните масиви на НАП е установено, че Д. Ж. Ж. не е в трудови или извънтрудови правоотношения с Д. „Г. 11“. Във възражението срещу РД се твърди, че Д. Ж. Ж. е служител на „ИЗТОК ИНВЕСТ 3000“ ЕООД, с което жалбоподателят е сключил договор за транспортни услуги. Представен е договор от 12.04.2021 г., съгласно който „ИЗТОК ИНВЕСТ 3000“ ЕООД /изпълнител/ дейностите по транспорт и експедиция включват: „Захранване на парични средства по банкова сметка на възложителя, свързани с получени парични средства от служител на изпълнителя, които са свързани с продажби на възложителя“ /цит. - чл. чл. 2, буква „в“ от договора/. Посочено е, че за услугата от „ИЗТОК ИНВЕСТ 3000“ ЕООД е издадена фактура №360...5/29.04.2021 г., като

отбелязаните в нея дати на данъчни събития съвпадали с датите, на които са направени вноски от Д. Ж. Ж.. Органите по приходите сочат, че не са представени фактурите, по които са извършени плащанията. Не са представени и документи, подкрепящи твърдението, че банковите преводи са свързани с вече отчетени приходи. Прието е, че физическото лице е внесло суми за получени от него облагаеми доставки от продажба на стоки /стр. 19 от РД/, за които не са издадени фактури по чл. 113 от ЗДДС. Предвид това е начислен данък в размер на 4 866,67 лв., при съобразяване правилото по чл. 67, ал. 2 от ЗДДС.

2. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за м. 01.2021 г. до м. 10.2021 г. е начислен ДДС в размер на 14 361,47 лв. във връзка с получени суми по банкови сметки на дружеството общо в размер на 86 168,79 лв. от различни физически и юридически лица /стр. 19 - 29 от РД/. Като основание за плащането са посочени общо предмета на доставката /монтаж на врати, интериорни врати/ или номера на фактури и проформа фактури.

При ревизията е установено, че жалбоподателят е получил по банков път парични средства от физически и юридически лица. В банковите документи са посочени конкретни основания за извършените преводи - вид на доставката и номер на фактура или проформа фактура, които не са включени в дневниците за продажби и СД по ЗДДС или предмета на доставката /интериорни врати, монтаж/.

Във възражението срещу РД се твърди, че за доставките са издадени фактури, които са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди. Представени са фактури и проформа фактури, за които се твърди, че са свързани с получените парични преводи. Представена е и справка, от която според жалбоподателя се установява връзката между получените плащания и начисления ДДС. Органите по приходите са приели, че представените документи не могат да се обвържат с получените плащания по банков път. Посочено е, че ревизираното лице не е представило относими документи във връзка с получените суми или обяснения за причините, поради които описаните в банковите документи фактури не са намерили отражение в дневниците за продажби по ЗДДС. Ревизорите са приели, че представените с възражението фактури и проформа фактури не съответстват по номер и дата на издаване на отразените в банковите документи основания за извършените преводи, а също така контрагентите, посочени в приложените към възражението фактури, се различават от лицата, наредили банковите преводи. Начислен е ДДС в размер на 14 361,47 лв. за получените банкови преводи общо в размер на 86 168,79 лв.

II. Относно установените задължения по ЗКПО:

За 2020 г. е подадена годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО с деклариран счетоводен и данъчен финансов резултат - печалба в размер на 27 378,66 лв., деклариран и внесен корпоративен данък в размер на 2 737,87 лв. При ревизията е извършена проверка на осчетоводените приходи и разходи. Констатирано е, че през м. 12.2020 г. дружеството е отчетло разходи за гориво в размер на 509,14 лв. с основание - мемориален ордер. Разходите са осчетоводени в сметка 601 „Разходи за материали“. Не е посочено по кои фактури и от кои доставчици са закупувани горива. Не са представени доказателства за какво е използвано горивото. Прието е, че отчетените разходи не отразяват реално извършени доставки, респективно няма доказателства за формираните разходи, обуславящи реални стопански операции. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларирания финансов резултат е коригиран в увеличение с отчетените разходи за гориво. В резултат на корекциите е установен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 27 987,80 лв., корпоративен данък в размер на 2 798,78 лв. и данък за довносяне в размер на 60,14 лв.

Ревизионният акт е връчен електронно на 06.03.2023 г. и оспорен по административен ред с

жалба вх. № 53-06-3091 от 22.03.2023 г. Срокът за произнасяне по чл.155, ал.1, вр. чл.146 ДОПК, е до 28.05.2023 г. В този срок е сключено споразумение по чл.156, ал.7 от ДОПК, с което срокът за произнасяне по постъпилата жалба е удължен с три месеца – до 28.08.2023 г. Постановено е Решение № 1220 от 24.08.2023 г. на директора на ДОДОП С., с което РА е потвърден, в която част и съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК е предмет на съдебния спор.

Решение № 1220 от 24.08.2023 г. на директора на ДОДОП С. е връчено на 15.09.2023 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена по пощата на 29.09.2023 г., от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Не се установяват допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. Изложеното, във връзка с разпоредбата на чл.160, ал.1 от ДОПК, определя спора като материалноправен – по приложението на ЗКПО и ЗДДС.

I. Относно установените задължения по ЗДДС:

1. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за м. 04.2021 г. е начислен ДДС в размер на 4 866,67 лв. във връзка с внесени суми по банковите сметки на задълженото лице в размер на 29 200,00 лв. от Д. Ж. Ж., с основание „захранване на сметка“.

Не е спорно по делото, че са получени 6 броя плащания с наредител Д. Ж. Ж. и получател Д. „Г. 11“ в общ размер на 29 200,00 лв, както следва:

- На дата 20.04.2021 г. с бордеро №6725939 е преведена сумата в размер на 2 500,00 лева от Д. Ж. Ж. с основание „захранване на сметка“;

- На дата 22.04.2021 г. с бордеро №8241226 е преведена сумата в размер на 5 000,00 лева от Д. Ж. Ж. с основание „захранване на сметка“;

- На дата 23.04.2021 г. с бордеро №8747903 е преведена сумата в размер на 7 700,00 лева от Д. Ж. Ж. с основание „захранване на сметка“;

- На дата 26.04.2021 г. с бордеро №9874413 е преведена сумата в размер на 4 000,00 лева от Д. Ж. Ж. с основание „захранване на сметка“;

- На дата 28.04.2021 г. с бордеро №1736036 е преведена сумата в размер на 6 000,00 лева от Д. Ж. Ж. с основание „захранване на сметка“;

- На дата 29.04.2021 г. с бордеро №2418254 е преведена сумата в размер на 4 000,00 лева от Д. Ж. Ж. с основание „захранване на сметка“;

Безспорно е също така, че Д. Ж. Ж. не е в трудово-правни взаимоотношения и/или облигационни взаимоотношения с „Г. 11“ Д., ЕИК 77441001.

Според допълнителна съдебно-счетоводна експертиза (ССЕ) от 17.06.2025 г. за сумата в размер на 29 200,00 лева, внесена от Д. Ж. Ж., с включено ДДС (ДО в размер на 24 333,33 лева и начислено ДДС в размер на 4 866,67 лева) не са предоставени първични и/или вторични документи и справки за установяване произхода на средствата и как са осчетоводени. Този извод вещото лице потвърждава в о.с.з. на 25.06.2025 г. (л.290).

При тези данни по делото следва да се споделят като правилни изводите на ревизиращия екип, че внесените от Д. Ж. Ж. парични средства общо в размер на 29 200,00 лева са с произход от стопанската дейност на РЛ, респ. от продажби на стоки по смисъла на чл.6 ал.1 от ЗДДС и върху същите правилно е доначислен ДДС в размер на 4 866,67 лв. (29 200 x 20 / 120).

От събраните в хода на съдебното производство доказателства не се установяват твърденията на

ревизираното лице, че плащанията са във връзка с договор за транспортни услуги от 12.04.2021 г., сключен между Д. „Г. 11“ /възложител/ и „ИЗТОК ИНВЕСТ 3000“ ЕООД /изпълнител/, според който изпълнителят следва да извършва транспорт и експедиция от складове до търговски обекти и клиенти на възложителя; проучване на пазарни условия в областта на експедицията и транспортната дейност, а съгласно чл. 2 от договора, дейностите по транспорт и експедиция включват захранване на парични средства по банкова сметка на възложителя, свързани с получени парични средства от служител на изпълнителя, които са свързани с продажби на възложителя. В тази връзка жалбоподателят е представил фактура №360...5/29.04.2021 г. с начислен ДДС в размер на 240,00 лв. и предмет на доставката „услуга“. Споделим е изводът на ревизорите, че от така представените доказателства не може да се установи с кои продажби към клиенти на Д. „Г. 11“ са свързани извършените „захранвания“ от Д. Ж. Ж..

По изложените съображения следва да се потвърди РА в частта на установените задължения по ЗДДС за м.април 2021 г. относно внесени суми по банкови сметки на ДЗЗ „Г. 11“ от Д. Ж. Ж., както следва: главница в размер на 4 866,67 лв. и лихви за забава в размер на 781.43 лв.

2. С РА на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за м. 01.2021 г. до м. 10.2021 г. е начислен ДДС в размер на 14 361,47 лв. във връзка с получени суми по банкови сметки на дружеството общо в размер на 86 168,79 лв. от различни физически и юридически лица /стр. 19 - 29 от РД/. Като основание за плащането са посочени общо предмета на доставката /монтаж на врати, интериорни врати/ или номера на фактури и проформа фактури.

Съдът намира, че следва да кредитира допълнителна съдебно-счетоводна експертиза от 17.06.2025 г., според която в Ревизионен доклад № Р-22221521006770-092-001 от 25.08.2022 г. са направени 83 броя записи на извършени плащания от клиенти към Д. „Г. 11“ в общ размер на 86 168,79 лева. Вещото лице е направило съпоставка между извършените плащания и фактурите, при която е установило съпоставимост между стойностите на 82 броя плащания в общ размер на 85 454,11 лева и 81 броя фактури. Процесните фактури представляват около десетина процента от общо направените записи в предоставената Хронология на осчетоводените документи на Д. „Г. 11“ за периода 01.01.2021 до 31.10.2021 г.

За изготвяне на допълнителната ССЕ, на 20.05.2025 г. вещото лице е извършило проверка в НАП относно записването на процесните фактури. Получената справка предоставя информация за номер и дата на процесна фактура, име на контрагент с ЕИК, предмет на доставка, данъчна основа и начислен ДДС, разпределени по отчетни периоди. След извършен внимателен анализ на записаната информация в справката, предоставена от НАП, първоначалното заключение и наличните документи и справки по делото експертът е установил, че направени записи в дневниците на продажби на Д. „Г. 11“ за отчетния период от 01.2021 до 11.2021 г. на 81 броя фактури (от 82 броя) на обща стойност в размер на 85 454,11 лева (вт.ч. ДО в размер на 71 211,99 лева и начислено ДДС в размер на 14 242,12 лева) съответстват на издадените фактури. За 1 брой фактура се твърди: Фактура №[ЕГН] от 26.02.2021г. с получател Д. З. за сумата от 715,50 лв. съответства на полученото от ревизираното лице плащане на 23.02.2021 г. на сума в размер на 715,50 лв., като се има предвид, че в основанието на превода е посочена фактура [ЕГН], а в административната преписка е представена проформа фактура с номер [ЕГН]. Според поясненията на вещото лице, и за тази стойност от 715.50 лв. се установява издадена фактура, но с объркан номер при осчетоводяването ѝ – вместо да се осчетоводи номер на фактурата е осчетоводен номер на проформа фактура. В о.с.з. на 25.06.2025 г. вещото лице посочва, че за изготвянето на допълнителната ССЕ е получило и липсващата по делото проформа фактура № [ЕГН] от 22.02.2021 г., която в РД е записана като фактура (представена от жалбоподателя с молба от 25.06.2025 г.).

В о.с.з. на 08.05.2025 г. вещото лице е направило разграничение между фактура и проформа фактура в смисъл, че проформа фактура се издава с цел улеснение във вътрешните отношения между клиент и продавач – какво е закупено и какво се дължи за него. Като помощен документ между страните, проформа фактурата не се осчетоводява. Въз основа на нея клиентът извършва плащане и при получаване на плащането, дружеството издава фактура. Относно установените от приходните органи *несъответствия (вкл., мотивите на потвърдителното Решение № 1220 от 24.08.2023 г. на директора на ДОДОП С.)* вещото лице пояснява, че разминавания между издадена фактура като *получател и платец*, се получават при физическите лица – фактурата е издадена на името на едно физическо лице, а плащането е извършено от друго физическо лице. Според експерта, фактурите съдържат необходимите реквизити като: десет разряден номер с дата, издател, получател, наименование на доставените врати / услуги / аксесоари (без допълнителни уточнения за модел), единична цена, начислено ДДС и общо, начин на плащане и банкова сметка, по която да се извърши плащането. Същите са издадени в срок до 5 дни спрямо плащането. Вещото лице е установило съответствие между издадените фактури и проформа фактури и получените плащания по банковата сметка на жалбоподателя, като според т.4.2. от допълнителна ССЕ извършените 83 броя плащания в размер на 86 169,61 лева са съпоставими с издадените 82 броя фактури на обща стойност в размер на 86 169,61 лева (с уточнение, че 1 брой фактура е записана с грешен номер).

Съдът кредитира допълнителната ССЕ, доколкото според поясненията на експерта в о.с.з. на 25.06.2025 г. първоначалното заключение е изготвено при дефицит на документи и справки, докато проверката на място в информационната система на НАП му предоставила възможност за сравнителен анализ, при който установил съпоставимост на извършени плащания на установените в РД и РА плащания за 86 168.76 лв. Експертът е категоричен, че за тази сума, при ревизираното дружество са налице съответните първични счетоводни документи, които са регистрирани в дневниците му за продажби.

В т.38 от Решение на СЕС от 09 февруари 2023 г. по дело С-482/21 Съдът приема, че квалификацията „възмездна сделка“ предполага единствено съществуване на пряка връзка между доставката на стоки или на услуги и реално получената от данъчнозадълженото лице насрещна престация (вж. в този смисъл решение от 3 юли 2019 г., UniCredit Leasing, C-242/18, EU:C:2019:558, C-262/18, EU:C:2019:558, т. 69 и цитираната съдебна практика). Съдът е постановил също, че за да се приеме, че определена доставка на услуги е извършена „възмездно“ по смисъла на тази директива, не е необходимо насрещната престация за тази доставка да е получена пряко от лицето, за което са предназначени съответните услуги, а насрещната престация би могла да бъде получена и от трето лице (вж. в този смисъл решение от 27 март 2014 г., Le Rayon d'Or, C-151/13, EU:C:2014:185, т. 34 и цитираната съдебна практика). От тази съдебна практика следва, че за целите на тази квалификация определящият елемент е фактът, че реално е платена насрещна престация, което изискване в случая е спазено.

При тези данни по делото съдът намира, че в тази част РА е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, както следва: за сумата от **14 361,47 лв.** главница и 2074.26 лв. лихви за забава.

II. Относно установените задължения по ЗКПО:

При ревизията е установено, че през м. 12.2020 г. дружеството е отчело разходи за

гориво в размер на 509,14 лв. с основание - мемориален ордер. Разходите са осчетоводени в сметка 601 „Разходи за материали“, но не е посочено по кои фактури и от кои доставчици са закупувани горива. Не са представени доказателства за какво е използвано горивото. Приходните органи са приели, че отчетените разходи не отразяват реално извършени доставки, респективно няма доказателства за формираните разходи, обуславящи реални стопански операции. На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО декларираният финансов резултат е коригиран в увеличение с отчетените разходи за гориво. В резултат на корекциите е установен данъчен финансов резултат - печалба в размер на 27 987,80 лв., корпоративен данък в размер на 2 798,78 лв. и данък за довносяне в размер на 60,14 лв. С Решение № 1220 от 24.08.2023 г. РА е изменен в тази част, като е определен КД в размер на 2788.78 лв., ведно с лихви а забава. Съобразно този резултат дължимият КД за довносяне е 50.91 лв., ведно с лихва за забава в размер на 8.80 лв. (л.111).

Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които да оборят изводите на приходните органи – дали декларираните разходи отразяват реални стопански операции, свързани с търговската дейност на дружеството. Дължимо е отхвърляне на оспорването в тази му част.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК разноси се дължат и на двете страни. Жалбоподателят е сторил разноси, както следва: 50 лв. за държавна такса и 800 лв. депозит за първоначална ССЕ. Не са ангажирани доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение. При обжалваем интерес интерес от 22 143.54 лв., оспорването е уважено за 16 435.73 лв. При сторени разноси в размер на 850 лв., на жалбоподателя се дължат разноси в размер на 630.90 лв. За отхвърлената част от оспорването в размер на 5707.81 лв. на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 870.78 лв. съгласно чл.7, ал.2, т.2, вр. чл.8, ал.1 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Дружество по ЗЗД „Г. 11“ ЕИК[ЕИК], чрез съдружниците в него „ЛОКСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КАЛАСТЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. №1, ет. 3, ап. 6 и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 12, чрез адв. М. Т., Ревизионен акт №Р-22221521006770-091-001/13.12.2022 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил ревизията, и Н. Ц. Р. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1220 от 24.08.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], **в частта** на установените задължения по ЗДДС в размер на 14 361,47 лв. главница и 2074.26 лв. лихви за забава, или общо в размер на **16 435.73 лв.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Дружество по ЗЗД „Г. 11“ ЕИК[ЕИК], чрез съдружниците в него „ЛОКСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КАЛАСТЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. №1, ет. 3, ап. 6 и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 12, чрез адв. М. Т., срещу Ревизионен акт №Р-22221521006770-091-001/13.12.2022 г., издаден от В. А. В. - орган, възложил

ревизията, и Н. Ц. Р. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1220 от 24.08.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], **в частта** на установените задължения по ЗДДС за м.април 2021 г. в размер на 4 866,67 лв. главница и лихви за забава в размер на 781.43 лв., както е относно установения КД за 2020 г. за довносяне е 50.91 лв., ведно с лихва за забава в размер на 8.80 лв., или общо в размер на **5707.81 лв.**

ОСЪЖДА Дружество по ЗЗД „Г. 11“ ЕИК[ЕИК], чрез съдружниците в него „ЛОКСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КАЛАСТЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. №1, ет. 3, ап. 6, да заплати на Национална агенция по приходите, чрез Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], [населено място], [улица], на основание чл.161, ал.1 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 870.78 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на Дружество по ЗЗД „Г. 11“ ЕИК[ЕИК], чрез съдружниците в него „ЛОКСА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КАЛАСТЕ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. №1, ет. 3, ап. 6, сторените в производството разноси в размер на 630.90 лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: